

ת"פ 48650/04/23 - מדינת ישראל נגד ציון עמית וגבי שמואל - שותפות רשומה, יונה עמית שמואל

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 48650-04-23

01 אפריל 2024

לפני: כב' הנשיא צבי פרנקל

המאשימה: מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד בוריס סברדליק

-

הנאשמים: 1. ציון עמית וגבי שמואל - שותפות רשומה
2. יונה עמית שמואל
שניהם על ידי ב"כ עו"ד אוהד סלמי

החלטה

1. ביום 27.4.2023 הגישה המאשימה כתב אישום נגד הנאשמים. לפי כתב האישום הנאשמת היא שותפות רשומה שעסקה מתנהל במשק חקלאי 76 במושב פעמי תש"ז. הנאשם היה מנהל פעיל של השותפות. בכתב האישום נכתב שביום 17.7.2022 בשעה 08:30 או בסמוך לכך בביקורת שערכו מפקחי המאשימה נמצאו במשק ארבעה עובדים זרים שהעסיקה הנאשמת בעבודות חקלאות והתגוררו באתר.

לפי כתב האישום הנאשמת לא העמידה לשימוש העובדים מגורים הולמים כמפורט בסעיף 6 בכתב האישום והנאשם לא עשה כל שביכולתו כדי למנוע את העבירות שביצעה הנאשמת. הנאשמת מואשמת בעבירה של אי מתן מגורים הולמים, עבירה לפי סעיף 2(ב)(4) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 והנאשם מואשם בעבירה של אחריות נושא משרה סעיף 2(ב)(4) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991.

2. שמעתי את פרשת התביעה, לאחריה הגישו הנאשמים בקשה לפי סעיף 158 לחסד"פ וביקשו לזכותם. בבקשה טוענים הנאשמים שעדי התביעה לא נתנו מענה מפני מה הגיעו מרמלה, תחום פיקוח שאינו שלהם למשק של הנאשמים לעריכת הפיקוח. לטענתם, החוקרים בתשובתם לא שללו את האפשרות שקיים בתיק מידע מודיעיני ולא הוזכר בחומר הראיות, הנאשמים הפנו לתשובות של העדים בסוגיה זו. כמו כן טענו הנאשמים למחדל חקירתי בכך שנגבו עדויות משני עובדים ולא מכל ארבעתם. נוסף על כך טענו למחדל חקירתי באופן גביית העדות מהעובדים הזרים לגבי מקום גביית העדות, השימוש במתורגמן טלפוני ואי זימון העובדים כעדי תביעה. זאת ועוד, הנאשמים טענו שאחד העובדים רשום על שם מר ציון שמואל שהוא לא נחקר ועל כן טענו לאכיפה בררנית. כמו כן טענו

הנאשמים שהחוקרים לא ערכו מדידות כנדרש ביחס למקום המגורים מה ששומט את האישום בקשר לגודל החדרים.

3. המאשימה טענה שיש לדחות את הבקשה והתייחסה לכל אחת מטענות הנאשמים והפנתה לתשובות העדים לגבי המידע המודיעיני ולתשובות העדים בקשר לגרסת הנאשם בעניין אופן גביית העדות מהעובדים, אי חקירת המעסיק הנכון ולאכיפה הבררנית והפנו לפסיקה שעוסקת בסעיף 158 לחסד"פ.

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי אפוא למסקנה שדין הבקשה להידחות. בשלב זה של ההליך עליו לבחון האם בראיות שהציגה התביעה יש כדי להוכיח לכאורה את אשמת הנאשמים, בשלב זה די בראיות בסיסיות כדי שהנאשמים יידרשו להשיב לאשמה. טענות הנאשמים אינן מובילות למסקנה שאין בראיות שהציגה התביעה כדי להביא לזיכויים של הנאשמים בשלב זה.

5. אשר לטענת הנאשמים לגבי מידע מודיעיני, ב"כ המאשימה השיב שאין כל מידע מודיעיני והפנה לתשובות העדים. לו סבורים הנאשמים שלא הונח בפניהם מלוא חומר החקירה, עליהם להגיש בקשה מתאימה ולא לטעון טענה זו במסגרת "אין להשיב לאשמה". אשר לטענה בעניין גביית העדות רק משניים מתוך ארבעת העובדים, מיקום חקירתם ומתורגמן טלפוני, גם אם מדובר במחדלי חקירה, ואיני קובע זאת בשלב זה, אין מדובר במחדל חקירה המעורר ספק סביר בדבר אשמת הנאשמים. החוקרים העידו לגבי אופן גביית העדות משני עובדים ובשלב זה יש לבחון את "היש ראייתי" ולקבוע אם די בו כדי להקים תשתית להרשעה נגד הנאשמים. גם בתשובה לאישום הנאשמים הודו בהעסקת העובדים ולכן אין מקום בשלב זה להורות על זיכויים מבלי לשמוע את פרשת ההגנה.

אשר לטענה בעניין אי חקירת המעסיק הנכון, ב"כ המאשימה התייחס לחקירתו של הנאשם שהוצג כת/1 והפנה לאפשרות שמתשובתו עולה שהשותפות היא זו שדאגה להעמיד מגורים לכל ארבעת העובדים וביורר עובדתי לגבי העסקתם יתקיים בפרשת ההגנה. אני מקבל בשלב זה של ההליך את טענת ב"כ המאשימה לגבי הטענה של הנאשמים של אי עריכת בדיקת מדידה כנדרש מאחר שסעיפי האישום לא דורשים מדידה כלשהי.

6. אני מקבל את תשובת ב"כ המאשימה בעניין האכיפה הבררנית. כפי שנקבע בפסיקה רק התנהגות בלתי נסבלת של הרשות עשויה להיחשב לעילה לביטול כתב האישום. אין מדובר בהתנהגות בלתי נסבלת ועל כן איני מקבל את הטענה לאכיפה בררנית.

7. סופו של דבר, אני דוחה את טענת הנאשמים שאין להשיב לאשמה. הראיות שהוצגו עד כה על ידי התביעה יש בהן די כדי שהנאשם יידרש להשיב לאשמה.

8. הצדדים ימסרו עד ליום 4.4.2024 מועדים לחודש אפריל ולחודש מאי לפרשת ההגנה.

ניתנה היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ד, (01 אפריל 2024), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.